

செய்யம்.

தேவிசகாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

திருமுல்லைவாயில்

கோழியிடைநாயகியந்தாதி.

இஃது.

காவையிலண்டநாயகி ஸபாநகியம்.

செய்யம் - தளவரிசை - ஆயுள்வேதபாண்டார்

சுப்பிரமணியப் பண்டநரவர்கள் மானுக்கந் சொந்தவளம்

ஆகிய

சென்னைகல் - பண்டதை

ஸ்ரீமதி - ம - மனோன்மணியம்மாளால்

இயற்றப்பட்டது.

—*—

சென்னை :

சீவநியலாஜிகல் வந்திரசாலைவழி

விற்ப்பிக்கப்பட்டது.

காலம் - 1891

1891

உ
சிவமயம்.

தேவிசகாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

894.8111

2575

திருமுல்லைவாயில்
கொடியிடைநாயகியந்தாதி.

இஃது,

காவையகிலாண்டநாயகியுபாசகியும்

சிதம்பரம் - தளவரிசை - ஆயுள்வேதபாஸ்கார்

சுப்பிரமணியப் பண்டிதரவர்கள் மானுக்கரு ளோருவனும்

ஆகிய

சென்னைநகர் - பண்டிதை

ஸ்ரீமதி - ம - மனோன்மணியம்மாஸால்

இயற்றப்பட்டு,

—

சென்னை;

இந்துநியலாஜிகல் யந்திரசாஸையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காவருடம்-சித்தினாயகி

1891.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சா த் து க வி க ள்.

சி த ம் ப ர ம்

ஸ்ரீமத் - நடராஜமூர்த்திதீக்ஷிதசீவாமிகளருளியது.

யஜ்ஜிஜ்ஜாஸிவானாஜி நமோ தர உநாஸஸக்ய திஸஸக்ய திஸஸக்ய
நாநாஅன்காரயுக்தாஜி நவவஜ்ஜாஜி நயநாஜிகாஸா
நிஜிஜ்ஜாஸிவானாஜி நவவஜ்ஜாஜி நயநாஜிகாஸா
நாநாஅன்காரயுக்தாஜி நவவஜ்ஜாஜி நயநாஜிகாஸா
நாநாஅன்காரயுக்தாஜி நவவஜ்ஜாஜி நயநாஜிகாஸா

வல்லீமத்யாம்சிவாந்தாமபி துதரசநாம்சதக்ரு திம்ஸாத்வீந்த்ரே
நாநாலங்காரயுக்தாமபி நவபதகாமாநயாந்மாவிசாம்வா
ஸ்ரீமத்யாம்வாக்ப்ரசங்கேசதுர்முகமஹிஷீகீயதெயரிஸ்யாம்
நாம்நிஸ்ரீமந்மநொந்பாந்மணிபதவிஸாத்ருபபாக்சே நபுர்யாம்.

முருகதாசசுவாமிகளென்றும், திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்,
விளங்குகின்ற

ஸ்ரீமத் - தண்டபாணிசுவாமிகளருளியது.

அல்லீக் கொடிக்கிட மாங்கண்ம னோன்மணி யானசெல்வி
தொல்லீக் கொடிய வினாவேர் களைந்துயச் சூழ்ச்சியினம்
கல்லீக் கொடிகன் றெறிந்தாற்கும் வீட்டுள் காரணர்வாழ்
முல்லைக் கொடியிடைக் கந்தாதி நன்கு மொழிந்தனளே.

திருக்கையாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனம்
திருவாமாத்நர்வாசம்.

ஸ்ரீமத் - சுப்பிரமணியத்தம்பிரான்சுவாமிகளருளியது.

சீரானுந்தொண்டைமான்சிந்தூரத்தைக்கற்புவல்லிசிகேயாத்
கூடாரும்புறவநகர்கொடியிடைநாயகிதாளிற்கூர்ந்தீவன்பாந்
பாராரும்பண்டிதரும்வியப்புறவந்தாதிப்பாப்பீகர் திட்டாளா
லேராரும்பண்டிதைமனோன்மணியாளொழிற்றிருவோடிணையாமன்னோ.

தசாவதானம்

பேறை - செகநாபிபிள்ளையவர்களியற்றியது.

உளம்பூத்தவுவகையொடு திருமுல்லைக் கொடியிடை யாளுந் தாட்டி மத்
தளம்பூத்தவிருமருங்குந் திகழ்மோனையந்தாதித்தகைமமோலை
குளம்பூத்தபாகமென்கோசொற்பொருளாந்தொடையங்கள் குலையாப்பின்
வளம்பூத்தமேகமென்கோமணைமனோன் மணியுளாயின்வகைமத்தோந்தே.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா காலேஜ் ப்ரொபிசர்

பி - சு ந்த ர ம் பி ள் னை ய வ ர் க ள். ப ம் - ஏ.

இயற்றியது.

கொடியிடை வான்றவிழ் மண்ணைமனோன்முனி கூறுமிந்தக்
கொடியிடை நாயகி யந்த் திகேட்குங் குவலயத்திர்
துடியிடை மாடுதன் வெள்ளன்மின் புத்தியித் தூலமன்றோர்
துடியிடை யேயல வோபண்டு ருத்திரத் தோற்றினவே.

மஹாவித்வான் - அரன்வாயல்

வேங்கடசுப்புப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

கலித்துறை யந்தாதி தந்தான் பெறமுல்லைக் கௌரியின்மேற்
கலித்துறை யந்தாதி தந்தாய் மனோன்மணி கண்டனளி
கலித்துறை யந்தாதி தந்தா ளெனவமுகக் காறெய்திடேல்
கலித்துறை யந்தாதி தந்தா யருளுங் கணித்துநெஞ்சே.

திருமயிலை - வித்துவான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

சண்காட்டுமலர்த்தடஞ்சூழ்வடமுல்லைத்தலங்காட்டுந்தழல்கானென்றிக்
கண்காட்டும்பெருந்தகையைவலங்காட்டுங்கொடியிடைமேற்கனிவிற்காட்டுப்
பண்காட்டுமொழிபுணர்ந்தோரந்தாதிதொடுத்தவித்தாள்பங்கயத்தே
பெண்காட்டுமபுகழ்காட்டுமனோன்மணியாமொருபாதுபரிசுயாதோ.

ஊற்றுமலைச்சுழல்கானவித்துவான்

தி-கந்தசாமிப்புலவரவர்களியற்றியது.

குடியிடையந்தாதிபொருளாதி யுளோமெனச்செருக்குங்குண்பாற்சென்றோ
பிடியிடையந்தாதிநூலாடையென்றேற்காதபெரும்பேற்றைத்தன்சே
வடியிடையந்தாதிநீன்னைச்சொரிவோர்க்கருளுமுல்லைவாயிற்செல்வக் [னோ
கொடியிடையந்தாதிபுகர்ந்தான் மெய்மனோன்மணி யெனும் பூங்கோதைமன்

அஷ்டாவதானம்

பூரை நலியாண சுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றியது.

பண்டிதையாருமேனும்மணிநவிலந்தா தியெனும்பசந்தமிழ்யாப்
பண்டிதையாருங்கண்வெயிந்தணியோர்த்தகலாதபட்சத்துண்ணப்
பண்டிதையாருணிப்பர்சரதமிந்துல்பகர்வனபோற்பரமற்றெண்டர்
பண்டிதையாருள்கவென்பர் திருமுல்லைக்கொடியாடையான்பதம்விழைந்தே.

யாழ்ப்பாணம் திருக்கோணமாமலை

ச - சரவணமுத் துப்பிள்ளையவர்கள். பி - ஏ.

இயற்றியது.

நந்தமிற் பெண்கள் கல்வி நலமில் லொதுஞ்சொற் பொய்ப்பக்
காந்தலர் முல்லை வாயிற் கொடியிடை யம்மை மீதே
நந்தமும் பொருளுஞ் சொல்லுஞ் சகலமு மினிது வாய்ப்பச்
நந்தமி முனாத்தான் மண்ணை மனோன்மணிச் செல்வி மாதோ.

ஹாவித்வான் புரகை - அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியார் மாணுக்கர்
தண்டலம் - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றியது.

கார்கொண்டவாணவக்கருவனறயிலிருவினைக்கயிற்றில்யாப்புண் பெயியாற்
கலங்கிடக்கிடந்தவிஞ்ஞானசுலராதிக்கவிண்முவகைப்பசவினை
வர்கொண்டமுல்லையங்கானிற்கொணர்ந்துநின்றெவ்வமதக நமேய்த்தே
யெண்ணருந்தனுவா தியாம்பசம்புல்லீந் திலங்கருட்புனல்காட்டியே
பேர்கொண்டதன்னடித்தொழுவத்திருத்தும்பிரான்மாசிலாமணியெனும்
பேரண்டர்நாதன்வாமத்தமாந்தென் றுமிப்பேதையேனுள்ளமேவும்
வர்கொண்டபூண்முலைக்கொடியிடைச்சிக்கேவழங்கினுளந்தா திகம் [லரோ.
மண்ணைருபெண்ணமுதமென்னவிலகும்மனோன்மணியென்னுமடவர

சென்னை வீரசைவசமபாபிவிர்த்தி சபாப்பிரசங்கியார்

திருமழிசை - வடிவேலுமுதலியாரவர்களியற்றியது.

தண்ணைய சிாக்கச்சக்சின் றலை வித்த சக்கரன்றன் றுள்க னெஞ்ச
வழிபடுவோ ருறைமுல்லை வாயினகர்க் கவுரி யுஞ்ஞ
வக் னைய முளென்னக்கே ஞாதவொரந் தா தியினை வழுத்தி னுள
விக் னைய மொழித்தமிழான் மண்ணைக்கை மனோன்மணியா மியல்வல்லாளே.

தில்லைவிடங்கன் - வெண்பாப்புலி

ச - வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அந்நாளிலவ்வையெனுமணங்கரையளவி னூலன்பிற்செய்தாள்
இந்நாளினல்லாரிவல்லெனும்பேரில்லென வேயிசைத்தசுணர்ந்தாள்
அன்னாளின்மனோன்மணியென்றவனியெலாம்புகழ்ந்தேசத்தியழைபுஞ்சர்
இன்னாளின்புறமுல்லைக்கொடியிடை யாட்கந்தா தியியற்சொன்மலை.

திருவையாறு

அ - முத்துசாமிபாரதியாரவர்களியற்றியது.

பூமேவுமகிலாண்டமீன்றருளும்மைபெரும்புகழ்வினாவித்
தேமேவுகடுக்கைமுடிப்பரன்முறுவல்செயநாணித்திவெத்துவான்
பாமேவுதிருத்தொண்டர் தமிழ்பாடிநலமியைந்தபண்பையோர்ந்து
மாமேவுவடமுல்லைக்கொடியிடைநாயகிபெருஞ்சீர்வழுத்தவண்ணி.
மண்ணுலகின்மண்ணைநகர்வந்தமனோன்மணிநாமம்வயங்கமேவி
யெண்ணரியகலைகளுணர்ந்தறிவொழுக்கம்பொறைசுருணமியைந்துநாளும
அண்ணியவன்பாற்செய்தாங்கேற்றியவந்தாதியமனைத்துசேர்க்கி
நண்ணுபுலவோர்வியப்பதன்றியினையாதெடுத்தாவிவந்திற்றே.

சென்னை இந்துஜனபூஷணி பத்திராதிபதி - திருமயிலை
வி - சுந்தரமுகலியாரவர்களியற்றியது.

பன்னாளுமபுகழ்பாவுமுல்லைமாமணியின்பைந்தான்மீதி
லந்நாளிற்சிவஞான முனிவரேரந்தாதியதைந்ததேபோ
லந்நாளிற்சொடியிடையார்க்கதுபோன்றதாலதனையின்பாய்ச்சொற்றான்
பொன்னோயேரிகருமனோன்மணிப்பண்டிதையாகும்பூவைமாதோ.

சுருவூர் - வித்வான்

தி - மா - அப்பாவுப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

திருமுல்லையணிகவுஞ்ஞொருநால்வர்செவிமடுத்துச்சிந்தைதேறத்
திருமுல்லைநிலத்தினதன்னமனோன்மணியன்பின்றிறத்தைச்சேர்த்துத்
திருமுல்லைநிலத்தாரிற்றிருடனியயன்முதலோர்தேர்துள்ளேத்தத்
திருமுல்லைவாயிலமர்கொடியிடைக்கோரந்தாதிசெய்திட்டாளால்.

மஹாவித்வான் அரன்வாயல் வேங்கடசுப்புப்பிள்ளை சோதரர்

அ - தங்கவேலுப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

திராவிடமாதனையதிறன்மனோன்மணியாம்பண்டிதையுத்தியமாத்தீதே
திராவிடமாதனையமுல்லைக்கொடியிடையாள்சார்வைமனத்தென்போம
திராவிடமாதனையலறத்தரும்பரையந்தாதியின்சீர்தெரிவைபாற்றா
திராவிடமாதனையருந்தோழமையருள்வானிகர்முனிவன்செப்பம்பாற்றே.

அஷ்டாவதானப - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியார்மாணக்கர்

காஞ்சி - நாட்டிலங்கமுதலியாரவர்களியற்றியது.

முல்லைநகைத்தோயர்வயித்தியச்செந்தமிழ்க்கடலைமுழுதுமுண்ட
முல்லைநகைத்தோன்மணியாம்பண்டிதைப்பல்லவணியுமுயங்கச்சொற்ற
முல்லைநகைத்தொடியிடையாள்தாதியெனுதுலைமுறையினயந்து
முல்லைநகையனைத்தினையுய்வாணியல்லால்வேறொருவர்மொழிதற்பாற்றே

கோபாலசமுத்திரம் - வித்வான்

வன்முதநாசப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

ஒருமைகொண்ட மனப்புனிதச்சிவநேசர்சங்கமிகுத்தோங்குஞ்சீர்த்திப்
பெருமைகொண்ட திருமூல்லைவாயிலமர்கொடியிடையெம்பிராட்டிநாண்மே
லருமைகொண்ட நறுந்தேனின்னமுதமெனக்குலவுநலமமைந்தபண்பிற்
பெருமைகொண்ட குணப்பொறிநேர்மனோன்மணியோரந்தாதிசுழறினாள்.

சுடாவதானம்-பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியார் மாணுக்கர்
வல்லு - சண்டாகசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றியது.

வாடாதமல்லிவெழுந்வாசமுளமல்லிகைசீர்மானுமாபோன்
மாடார்மக்களிற்சிறப் புகற்றவராயினுமதனுண்மண்ணைநன்னில
மேளாமனோன்மணிபுடையதையருளார்வடமூல்லைக்கொடியிடைக்குப்
பீடாரந்தாதிசொல்லப்பொன்மலர்க்குநாற்றமுறும்பெற்றித்தாமால்.

காஞ்சிபுரம் - கச்சபாலையர் மாணுக்கர் - சைதாப்பேட்டை

திரு - நாராயணசாமிமுதலியாரவர்க ளியற்றியது.

படியிடைநாடெழில்செய்மண்ணாமனோன்மணியாம்பண்டிதைநப்பனுவலாட்டி
துடியிடைநாரியர்குழவுக்கருங்கலம்பேதைமையாமென்றரிசாருஞ்சொல்
வியிடைநாலாதகற்றியெவர்க்குமணிகலங்கல்வியென்னமுல்லைக்
கொடியிடைநாயகிமலர்த்தாட்கதிமதுரவந்தாதிசுழறினாள்.

சென்னை சைவசித்தாந்தத் தமிழ்வேத சபையாருளொருவர்

மயிலை - தணிகாசலமுதலியாரவர்களியற்றியது.

திருமூல்லைப்பதியிலுயர்க்கருஞ்சரக்கவெழுந்தருளுஞ்சிவனுர்க்கின்பந்
திருமூல்லைக்கொடியிடைபெய்மண்ணைதனக்கந்தாதிதமிழிற்சொற்றான்
வருமூல்லைநாணிதமுந்தாலைநாயகியடியைக்கருதியேத்தும்
வெண்மலைவளாமண்ணைமேலுமணிப்பண்டிதையாகும்பெருமையாளே.

தண்டையார்பேட்டை

க - வ - திருவேங்கடநாயுடவர்க ளியற்றியது.

படியிடையார்நாயகமாமனோன்மணிப்பண்டிதைமாதுபெசுமூல்லைக்
கொடியிடையாளந்தாதிசெந்தமிழுக்கிருப்பிடமாக்குலகைக்கண்ண
படியிடையார்கவிஞொலாங்கொண்டாடியிதும்பூதுபலவாயக்கூறி
நடியிடையாராதவினானொருவனதரிபெருமைநிலவதென்னே

காஞ்சிபுரம் - நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள் கனிட்டுமாரர்

கா - மாணிக்கவேலுமுதலியாரவர்களியற்றியது.

எமையாளுஞ்சிவஞானமுனிவர்நலிந்தாதிபேற்றுத்தொண்டர்
தமையாளுமுல்லைநகர்மாசிவாமணிப்பெருமான், மழுவம்பச்ச
யுமையாளுண்மகிழ்தமிழந்தாதிபிணைமனோன்மணிநாடுகுள்துசொற்றன்
செமையாளும்பட்டிதசுப்பிரமணியன்பாற்றமிழ்தோர் சிறப்பான்மன்னோ

அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியார் மாணாக்கர்

சிவஞானவைதீக வாயுள்வைத்தபர்.

சி - நடராஜமுதலியாரவர்களியற்றியது.

விண்ணைமுழமிடுஞ்சோலைகுழமுல்லை யிடையாம்விமலமீதின்
மண்ணைநகரவதரித்த சனோன்மணிப்பண்டிதையாகுமாதூர்நவ
கண்ணைநிகரந்தாதிசலித்துறையிற்சொற்றிட்டகவினைக்கண்டு
மண்ணைமுடிமேற்கமக்கக்கீழுலகந்தணிற்சேடன்மறைந்திட்டாளால்.

பச்சையப்பன் காலேஜ் வித்துவான் கிருஷ்ணசாமிமுதலியார் மாணாக்கர்

சென்னகேசவலுநாயுடவர்க ளியற்றியது.

எல்லைபலதூலாலுமிசைக்கவொணப்பெரும்புகழையிைத்திட்டோங்கு
முல்லைநகர்கொடியிடையாட்கந்தா திகட்டழகாய்மொழிந்திட்டாளால்
இவ் வயிலே சந்தமிழிலிவட்கிணையென்றேபுலவொடுத்துச்சொல்ல
குல்லைமாலிகைமயுளிடும்கணேர்மனோன்மணியாங்குணமிக்கள்ளே.

அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியார் மாணாக்கர்

வல்லி - ப - தெய்வநாயகமுதலியாரவர்களியற்றியது.

ஒருவனெனுஞ்சொல்லான்றைச்செந்தமிழிலுண்டாக்கியுலகென்க
மருப்பொருமையினால்வந்தெதிர்த்தபலகவிஞர்வாயைப்பூட்டிப்
பெருவெற்றிகொண்டபண்டிதைமனோன்மணிநாடுகுள்துசொற்றன்
வருவிமலைக்கந்தாதிநாடியதும்வியப்பாமோமதிமிக்கீரோ.

வலூர்-மண்டியலியாரம்

ப - தா - ச ல்வராயப்பிள்ளையவர்களியற்றியது

நேரிகைவேண்பா.

நாயனிஞ் தன்னைமுல்லை வாயிற் கொடியிடைப்பெண்
நாயகிக்கோரந்தாதி நாட்டினா—ணைய
தனோன்மத்த மேருவெனத் தன்னிகர்வாழ் வெய்து
மனோன்மணியர் நற்பா மீள்.

சிவமயம்.

தேவிசகாயம்.

திருமுல்லைவாயில் கொடியிடைநாயகியந்தாதி.

காப்பு.

சங்கற்பவிநாயகர்.

கமமணமார் முல்லைக்கடந்தமுன்னோ நெந்தாய்
கொடியிடையா ளந்தாதி கூறும் — பழநுளாற்
“பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதா” ரென்றசொல்லை
நாட்டுவித்தா நென்பாலிந் நாள்.

உபாசனுதேவிவணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பூவையர்க ளாமலர்மா திருவருந்தம் கணவருடன் புதழ்ந்தெந் நாளாங்
காவையரு னெனமனத்துத் துதித்தேத்தி வாய்பொத்திக் கரங்கள் கூப்பிச்
சேவைசெய்து புடைமருவ வீற்றிருந்து கடைக்கணிக்குஞ் செல்வியாய
காவையகிலாண்டநா மகியடியை யெப்போதுங் கருத்துள் வாய்ம்.

நூல்.

கட்டளைக்கவித்துறைகள்.

சீரார் வடதிரு முல்லைவா யென்னுஞ் செயு
லைரார் கமலைநல் வாணி புலோமசை யேவல்செய
நீரார் சடைக்கங்கை யார்மாசி லாமணி தேயரிடந்
நீரார் கொடியிடை நாயகி யான தயாநிதியே.

(ச)

தீதியே சுகாந்த வாழ்வே நினையர்க னெஞ்சிலுறை
மதியே மதிமுக சேவைகண் டோர்க்குறு வாழ்வளிக்குங்
கதியேயென் தீவினை யாவும் களைத்திட்டுக் காட்சில்கத்
ததியே கொடியிடைச் சங்கரி யாய தயைக்கடலே.

(உ)

கடலிற் பிறந்த வமிர்த்தையுண்டு களிப்பமைந்தே
கடலிற் பெரியவர் வாழ்வுவந் தானு மகமகிழே
னுடலிற் பெரியவர் தங்காய் பவானி புமையவளே
வடதிரு முல்லையி னுளேறிந் கண்டு மகிழுவனே.

(ஊ)

திருமுல்லைவாயில்

கண்டேனென் தாயைப் புகலிக் கவுணிய காநலித்துட்
கொண்டே யிருக்க முலையுமு தீந்த குணவதியை
வண்டா மரையனு மான்முத லோரும் வணங்கிரிதந்
கொண்டா முலலைக் கொடியிடை யுனைமுற் கூர்தவமே. (ச)

தவமே புரிந்துபைந் தண்மல ரிட்டிச் சரண்புகுந்
லவமாக் கிடாதெனை யாதரித் தாண்டிங் கடர்வ ரூபம்
பவமே யொழித்துநற் பேற்றை யளிக்கும் பசுடையாஞ்
சிவமே மகிழத் தருமுல்லை வாயிலெஞ் சேயிழையே. (ச)

சேயேன் படுத்துய ரிவ்வள வென்று செகமதனி
தாயே புகலுதற் கேலாம லிங்குத் தவித்திடுவேன்
நாயேன் மலவின யாவையு நீக்கி நலங்கட
வாயே வடத்து முல்லையில் வாழ்கின்ற மாணக்கமே. (ச)

மாணிக்க வாசகர் வாழ்ந் கேட்டு மகிழ்ந்தருளு
மாணிப்பொ னம்பலத் தானந்த வள்ள லருகிருந்து
வேணிக் கிருந்திசை காணு தருட மையதிருப்
பேணிக் களித்திடு முல்லையி னின்ற பெருமையளே. (எ)

பெருமையுந் தாழ்மையு மில்லாது வாழும் பெரியவர்த
மருமையை யான்மண் டவர்பணி செய்ய வருள்புரியி
னெருமைக் கடாவின் வருமன் செய்யு மிடாகற்ற
யிருமையும் வாழ்குவன் முல்லையி னின்ற விழையவளே. (அ)

இதைப்பொ தாயினுஞ் சுமமா விருந்திட வெண்ணினனேல்
மறைப்பெனும் பாச மழுத்தெனை வாட்டி மயக்குமந்தக்
குறைப்பழி நீக்கி யெனையாள வேண்டுங் குளிப்புனல்குழ்
நிறைத்தடம் மயந்த திருமுல்லை வந்தரு ணின்மலையே. (க)

நின்போ லருளுடை தன்மைக் கண்டில னேயம்வைத்துத்
துன்பே யொழித்துன் றிருவடி தம்மைத் துதிபுரிந்தே
னெனைய யருகிட னெக்குவிட் டேனெஞ் சிளகிரிற்ரு
மன்பே யருளுகண் மயமுல்லை வாழுமென் னாமுதே. (க)

ஆரண் மாலு மடிமுடி தேடிய வற்புதமா
பூரண் குண்மைப் பொருளிர்தென்றப் பொருள்விரித்த
காரணங் கேட்டுக் களிப்புடன் மைந்தனைக் காநலித்த
வாரணம் போன்ற தன்முடை யாய்முல்லை மாதரசே. (க)

மாதரத் தக்கன் லொயன் வருதி மகளெனவுஞ்
சீதரா றங்கை யெனவுஞ் செருக்குவர் சித்திரமே
யோதரு மந்தொழி லுஞ்சிவத் துற்றே யுஞ்நிவிவான்
டவஞ் சூழ்நிரு முல்லையி னின்ற பராபரையே. (க)

நாயின் முல்லைப் பசங்கொழி தன்னைப் பணிந்திடுவோர்
நாயிடை மிக்க தனபதி யாகித் தலைப்பதுடன்
நாதினா மூப்பு முதலனவாகு நலிவகன்று
நாயிந்தா போகமு மென "தித"ன் னீணிலத்தே. (௧௩)

லெத்தே பிணை றுழலாம் லன்பர்க ணையமெனு
லத்தோடு இன மறுமையின் முத்தியை நண்ணிடுவான்
லத்தே சிறந்தி முல்லை யிலையுற சாம்பவிமர்
லத்தோடு நின்றிடுங் காட்சியைக் கண்டு களக்குவனே. (௧௪)

களிக்கும் படியுன் றன்றி விழியினிற் கந்தனைப்பெற்
றளிக்கும் படிபசய் தவுணர்கள் யாரு மவநகர்விட்
டொளிக்கும் டடிவின் ணமர்கள் வாழ்வடைந் தோங்கிநிதந்
துளிர்க்கும் படிசெய்து முல்லை யிலேவந்த சுந்தரியே. (௧௫)

சுந்தர மான வதனமும் வாள்விழித் துறையுமே
மந்தரம் போன்றிட்ட கொங்கையும் பட்டின வண்ணங்களுங்
கந்தர வாரகுழ லாமெழி * லொய்யிலுங் கண்டுகண்டு
சுந்தர மேனிய னின்வச மாயினன் இசைகரும்பே. (௧௬)

கரும்பே நிகர்மொழி யாய்கற்றை வாய்ந்த கதிர் டையோன்
பெரும்பாக் கியமென முல்லையில் வந்துநிற் பேசுபவர்
விரும்பாத னோவகன் யாவ மடைந்து விடுகிடமா
மிரும்பா மனமுங் கசித்திடப் பேரு டையதுவோ. (௧௭)

எய்துநற் பாக்கிய மென்போழி யாக்கையின்கிமலர்
கொய்துநல் லன்பொடு சாத்திப் பணிந்து குழைந்துரு
மெய்யது வேர்த்திடக் கற்போன்ற நெஞ்சமும் வெவ்வேழல்வெண்
ணையது போல வருகிடு முல்லையி னின்றிடினே. (௧௮)

நின்றான முல்லை யிலேத்தித் துதிக்கின்ற மையதால்
மன்றாடு மீச னிருள்வாய்க்கும் வானகம் வழுவைத்த
குன்றாடு மையன் குகன்சேய் குழகன் குருபரன்றான்
நன்றாடு சேவித்திங் குப்பும் படிக்கரு ணல்களையே. (௧௯)

நல்லே ர்க ணேசமு நின்றானை செய்கின்ற ஞானமுமே
யல்லாதென் னெஞ்ச மலையா திருக்க வருளுகண்டாய்
கல்லாலின் கிழன்று நால்வர்க் கருளிய கண்ணுதலாம்
வல்லார் விரும்புந் திருமுல்லை வாழ்கின்ற மாதவமே. (௨௦)

மாதலத் தோங்கிடு முல்லைக்கண் வாழ்கின்ற மாமருந்தை
பூதலத் தோர்களு மீதலத் தோர்களும் போற்றிநின்று
பாதகந் தீர்த்திட டருளது வாய்ந்திட்ட பண்பதுபோல்
வாதனை நீங்கிட வாழ்வித்தல் வேண்டென் மாமணியே. (௨௧)

திருமுல்லைவாயில்

மணிசேர்ந்த கண்டனுங் குன்றுதொறாடிய மாமகனு
மணிவேற் படையுட னாதரித் தாண்டிங் கரும்பிறவிப்
பணிபெயர்ந்தியைழையள் பேரருள் பெற்றுப் பிழைத்திடற்குப்
பணியேவ லேசெய்து முல்லை யிற் றுழந்திடப் பண்ணுவையே. (உஉ)

பண்ணுட னின்மேற் கவிதனைப் பாடிப் பழகுநீன்
மண்ணினி லேழை யொதியது போல வளர்ந் தவன்
கண்ணுத லேடி விடைமீது வந்து களிப்புட னா
தண்ணரு வீயக் கடைக்கணி முல்லைத் தயாநிதியே. (உ௩)

நிதிவந் திடினு மிமையா விழ் பெறு நேர்மையர்தம்
பதிவந் திடினு மகிழேன் மகிழ்வதுன் பண்பினுக்கே
விதியுடன் மாலு மடிமுடி தேடும் விமலர்ப் பிழ்
சதிர்பெற நலநீடு முல்லையில் லுழ்கின்ற கங்கரியே. (உ௪)

கரியுட னுளி வீணை யி காளத்திக் கண்ணப்பனார்
பரிவுடன் றந்திட்ட ஆனதைத் தின்ற பரமுடன்
பரிபுரச் சிற்றடி வாணி புலோமிசை பாற்கடலான்
சரிவளை மாதர் தொழுவாழ்வை முல்லைநீர் சரம்பவியே. (உ௫)

சாம்போ துனகருத் துணைவரு கின்றவர் தாமுனரோ
வீம்புடன் காலங் கழித்தே திரிந்து வெகுண்டனையால்
பாம்புடன் கங்கையு திங்கரும் பூண்ட பசுபதியார்
தாம்புடை லவத்த வடமுல்லை தேவியைச் சார்மனமே. (உ௬)

சார்ந்தானாத் தன்னடிக் கீழே யிருத்தித் தையொடருள்
கூர்ந்தேதன் னாயக ளோடுவந் தன்னர் குறைகளெல்லாந்
தீர்ந்தேசி வானந்த முத்திக் களாவழி சேர்ந்துமனந்
தேர்ந்தே யிருக்கத் திருத்துவண் முல்லைத் தினகரியே. (உ௭)

தினமுனைச் சேர்ந்து களிப்போ டிருக்குஞ் சிவசங்கரன்
மனமுவந் தேயொரு மாற்றனைச் சென்னியில் வைத்திருந்துஞ்
சினமிவ லிப் பாகத்தி னீங்காது வாழுஞ் செயல்கண்டிடில்
கனமிகு நின்பொடை யார்த்குண்டு முல்லைக் கனங்குழையே. (உ௮)

குழைநக்க ரோட்டைத் திருநீல கண்டக் குயவொரு
பிழையொன்றி லாது புரந்துவைத் திட்ட பெருமைகண்டும்
பழையோடு தந்தனன் றுவென்று சூள்செயப் பண்ணியவர்
குழைய வைத்தாரது செய்யேல் வண்முல்லைக் கொடியிடையே. (உ௯)

கொடிபோ லிடை மங் கொவ்வைச்செங் வாயிற் சூயின்மொழியுங்
பொடிபூசும் வேணிப் பிரான்கண்டு கெஞ்சும் பொலிவுடனே
மடியி தின் மைந்தர் வினையாடிக் கொஞ்சிடும் வாழ்வதனா
ஸடியேனை நீமறந் தாற்போல முல்லை லாரணங்கே. (௩௦)

அணங்கினர் மங்கல நாணிலே நிற்க வசரர்குல
முணங்கும் படிவடி வேலினைத் தந்திட் றெய்நிலத்தோர்
வணங்கும் படிசெய்து மைந்தனுக் காசி வயங்குமுன் நன்.
குணங்கண் டுமுல்லையி லேதனை றோழை குறையறவே. (௩௧)

குறையற லாபனா மொத்துக் கணந்து குழைந்துநின்றால்
தறைமீ துனதடி யாருள் பெற்றுச் சயம்பெறலா
மறையோது நின்மல நாதர் மகிழும் வடமுல்லையி
வடமய முனதடி வாழ்த்தித் துதித் திங் குணைபபணிந்தே. (௩௨)

பணிந்தே னினதிருப் பாதாம் புய்தைப் பகவிரவா
யணிந்தேன் விபூதி யுடனக்க வொண்மணி யம்பப் பாய்த்
துணிந்தேநின் றன்னடி யாரின தேவற் றெழும்பதனைத்
தணிந்தே யருளுதி முல்லையில் ழுந் தயாபரியே. (௩௩)

பரிவேண்டிப் பாண்டியன் செய்திடுந் துணைபப் பார்த்திரங்கி
நரிபரி யாக்கித் திருவாத வுமார்க்கு நல்குமுன்ற
னுரியோ னுடன்முல்லை தன்னில்வந் தேழை யுளமகிழப்
பரிவோடு வந்தெனைக் காத்திடல் வேண்டும் பனிமொழியே. (௩௪)

பனிமலை யோன்பெற்ற பச்சிளங் கிள்ளையைப் பாவதினையக்
கனிவுட னேத்திற் துதிக்கின்ற வன்பர் கருத்தறிந்து
தனிமலர்ச் சேவடி தந்துபின் னங்கலத் தமமைவிண்ணோர்
நனிதொழச் செய்வை திருமுல்லை வந்தவென் னாயகமே. (௩௫)

நாயினன் சன்மப் பிணியான் மெலிந்து நலிவுற்றுமே
தியினிற் பட்ட புழுப்போல வாடித் திகைக்கையிலே
தாயிற் பரிந்தா தரித்திட முற்றுந் தயை செய்குவார்
ஞாயிலை ஞாயிறு தாவிடு முல்லையின் ஞானவித்தே. (௩௬)

வித்தா கியசஞ் சிதமொழித் தென்றன் வினையகற்றிப்
பித்தா கியமனச் சஞ்சலந் தீர்த்திடப் பேரின்பமாஞ்
சத்தா கியவருள் வந்தெனை யெய்தத் தகவரு
முத்தா கியமொழி யாயமுல்லை வாய்முக் கனியே. (௩௭)

முக்கட் பகவனு நீயுநின் மைந்தனு மொய்ந் தி
லக்கு மணிதரித் தேவேட ராகி யருச்சுனன்செய்
தக்க தவத்தைத் கலைத்துமொத் துண்ட சமயமதிற்
பக்கத்தி னின்று நகைப்பழகோ முல்லைப் பைங்கொடியே. (௩௮)

கொடியே மரகதக் கொப் பே யிளவஞ்சிக் கோலமே
யடியேன் மிசையெப் பிழையிருந்தாலு மருஞ்சரத்திட்
டிடிபோ மைன்வந்து துன்புசெய் ஞான்மல லிடாசக்தி
யடியா ருடன்வந்திங் காதரிப் பாய்முல்லை யானந்தியே (௩௯)

ஆனந்தத் தாண்டவ மாடும்பிரான் தமரூபம்
தானருந் தூங்கி கண்டத்து நிற்பித் ததையுணரா
தினஞ்செய் தக்கன் மகனென்னும் பேரையினி தொழித்தாய்
ஞானம் பகருஞ் சகச்சோய் முல்லையி னுணியே. (௪௦)

நாரண னோடு பிரமணுந் தேடி நணுகவொண்ணக்
காரண னுன்ற னருமையைக் கண்டு கணிப்ப வால்
தாரணி யோர்களு ளாரறி வாருன் சீராதனை
வாரணி மெல்லு முல்லையுல்ல மாநகர் வந்தவளே. (௪௧)

வந்தே தமிழன் படுத்துயர் யா நவயு மாற்றுவித்துச்
சிந்தா குலக்கெடக் கண்பார்த் தருள்சிவ காமியெனு
மெந்தா யுனையன லி வேறு கடியில்லை யெ றனக்கே
தந்தாள மேய்நிற் சிறுமுல்லை வார்கின்ற சங்கரியே. (௪௨)

சங்கநற் கீரன் தமிழ்க்கே யிரங்கித் தனிமுழையை
மங்கப் பிளந்திட மைந்தனைப் பெற்று மகிழ்வடைந்தாய்
தங்கவெற போனு மரியயர் தேவருந் தான்மகிழ்
சிங்காத னத்தினில் வீற்றிட்ட முல்லைத் தினையிரியே. (௪௩)

தினமப்பர் கொத் தவிருவகைத் தொண்டின் செயற்காளுர்
மனமொத்து வட பில் பொற்காசு தந்த வகையறிந்துங்
கனகித்த மேயும் வட முல்லை வந்து களித்திருநல்
லனமொத்த தேவியெளிட ன் கொன்று மளித்திலளே. (௪௪)

அளித்தும் புரந்து மழித்து மறைத்து மணக்கிரகர்
தெளித்து முலகை நடத்துஞ் செயல்களைத் தேவியுன்பாற்
றுளித்த வுருளினி லோராயி ரத்தொன்றிங் கோர்நொடியிற்
களித்திடச் செய்திடு முல்லையி லென்னிரு கண்மணியே. (௪௫)

மணியே மலைக்கோன் நவத்திற் கிரங்கி வரமருள்சற்
குணியேநல் வாழ்க்கைக் குலதெய்வ மேயென் கொடுவினையாற்
பணியேன் பிமைபா யாவும் பொறுத்த பசுங்கொடியா
மணியே திருமுல்லை வார்கின்ற சுந்தர வந்தரியே. (௪௬)

அந்தரத் தேவர்கள் ஞர்செயுந் துன்பி னலக்கணுற்றுச்
சிந்துர மேனியன் நன்னோ டியம்பச் சிறந்தமுல்லைச்
சுந்தரி யேயுனைத் தான்மணந் தேயவர் துன்பொழித்தார்
சுந்தர வர்குழற் றுயே தமிழனைக் காத்தருளே. (௪௭)

அருளே சிறைந்தரி னன்பர்க ளேவ லுறுதினமும்
தெருளோய் நானசெய்ச் சித்தியெல் லாநதந்து தீங்குறுத்து
மருளேந நீக்கி யெனையுன் னடியினில் காழுவதத்தே
யிருளென்ப தோடிடு முல்லையி ல் வந்தர யமாசலையே. (௪௮)

சலந்தனி னின்றஞ் சருகைப் புசித்துந் தன்னலெரித்து
மலமதின் றுன்பினைத் தாமகன் றோர்நின் மலிமைகண்டார்
நிலமதிற் பொய்யொடு வஞ்சகஞ் சூது நிறைந்துளநான்
றலமதி லெவ்வன முயந்திடு லேன்முல்லைத் தாயகமே. (௫௪)

தாயே யுணையன்றி வேறு கதியிலைத் தாரணியில்
நாயேனைக் காத்துட புரந்தா தரித்திடு நல்லிமவான்
சேயே திருமுல்லை வந்தடைந் தேவர் என்பந் தீர்த்துந்
பய கிருபைக் கடலா கியவென் னெனெனமணிபே. (௫௦)

மணிபோன்ற செந்தமிழ் பாடவல்லோர்க்கருள் மாலிடையோ
னண்பூண்ட கங்கையைத் தன்றலை மீ தில்லைத் தாழ்ந்துந்
தணிவாகப் பாகத்தில் வாழுமுன் னன்பு தனையறிந்தேன்
பணியாத வென்பிழை முல்லைபின் றீர்தவலலா புரமன்றே. (௫௧)

அன்றோர் தினந்தனி லாளுார் தன்பா லணுபுழலை
குன்றே யுணைய பரவை யிணங்கிடக் கூட்டிலுக்க
புழன்றவுன் னாயகன் செய்தியை நன்கறிந்து
மன்றேறி நின்றவர் நன்றோடு முல்லையில் வாழ்வதென்னே. (௫௨)

தென்னவ ராகிநற் சைவப் பயினைச் செழித்திட
மன்னவ ராண்ட மதுரைப் பதியினின் மானவர்முன்
கன்னலைக் கற்களி றுண்ணும் படிசெய்வு யகதிரின்
தன்னிலை மாற்றிய சித்தன் மகிழ்முல்லைச் சார்ந்தவளே. (௫௩)

சார்ந்தே தொழுத வுபிராமி பட்டற்குத் தக்கவொளி
கூர்ந்தே நிலவுமுன் கம்மலை விண்ணிற் குளிர்மதியா
யார்ந்தே விளங்கப் புரிந்தவன் மாட்சியவனியிடைத்
தேர்ந்தே மதித்திடத் செய்தனை முல்லைச் சிவக்கொழுந்தே. (௫௪)

கொழுந்தருந் துங்குயி லாகி மன மந்திட்ட கோன்றுபரி
லமுந்தா திருக்க வவுணர்க டப் பம் யறக்க ளாந்து
செழுந்தேன் மொழித்தெய்வ யானையை யிடகிடச் சேர் தனைத்தோன்
தொழுந்தே மலர்ப்பொழின் முல்லையி லேநின்ற தோகையளே. (௫௫)

தோகையின் பொன்னையா ளிடஞ் சென்றவ டென்பொழிக்க
வாகையி னுற்ற வகைமுற்றுங் கேட்டபின் வாதியென்றே
சாகையி லுள்ளசெய் பாதியைப் பொன்னெனத் தானமைத்த
வீகையிற் கோனிடம் வாழ்வாய் திருமுல்லை யேந்திழையே. (௫௬)

ஏந்திழை மார்கன்பன் னீயி ரவர்க ளில்லினிடைக்
காந்தனின் வாழ்ந்து சலந்தே யிருந்துங் கருதுதன்ம
வேந்தன்செய் வேள்வி னெட்டிகள் றுனென மேவியவி
சார்த்தத் துடனடைந் தோன்றற்கை முய்யமுல்லைச் சங்கரியே. (௫௭)

சங்கர னாருள் பெருமை தனைக்கண்டு தான்பயந்து
கங்கையை நீபார்த் திடாவண்ண மேசடைக் காட்டில்வைத்துப்
பொங்கோடு வாழ்த்துமுன் செஞ்சர னெண்ணைப் புரப்பதவா
லிங்கானைக்குத் துணைமுல்லை வாழுமியவனே. (௫௮)

இமையா விழிபெற்ற விண்ணவர் தன்பொழிந் தின்புறவு
முமைநாய கர்க்கன்றங் குன்றமப் பொருளை யுரைத்திடவுங்
கமையோடு கண்ணைத் தந்திப் புன்றன் கருணையென்னே
எமையா தரிக்க வருவாயநன் முல்லை யிருநிதியே. (௫௯)

நிதியாவு நீங்கிடக் கைவிட்ட தங்கை நிலையுணர்ந்து
கதியேது மின்றி யருணையின் கோபுரங் கண்டுமுடி
யதிலேறி பாவி விடத்துணர்ந் தோனிட மந்தனனாய்த்
ததிவந்து காத்தோன றனையன்ற முல்லைத் தயாபரியே. (௬௦)

பரிவுடன் கண்ணப்ப னெச்சிற் றகையினைப் பல்பொழுதும்
பிரிய முடனுண்ட பேயர்தம் வாழ்வே பெருமை யென்றங்
குரிமை யுடனவர் மோசத்தி லாழ்த்திட் றிழல்வதென்னே
யரியயர் போற்றிட முல்லையில் வாழ்கின்ற வாரியையே. (௬௧)

ஆரியன் போன்றொரு கண்ணமுன் சென்றங் கமார்க்களத்திற்
சேரிய வான்தரு மத்தினை யேற்றுச் செகமகிழ்த்
தாரிய பஞ்சு யுதத்துடன் காட்சி தனையளித்தோன்
பாரினின் மெச்சிட வாழ்வாய் வடமுல்லைப் பைங்கொடியே. (௬௨)

கொடியோடு பொன்னையில் சூழ்திரு முல்லையிற் கோமளமே
யடியேன் மிசையெப் பிழையிருந் தாலுந் யாதரித்து
மிடிதீர்த்து னோயின் மிகைதீர்த்து நானுநல் வீடனூடவா
னிடியேறு சிங்கத் தனிர்காட்சி வை யிறையவனே. (௬௩)

இறையவர் செய்கையை யோராத தென்முல்லை யேக்திழையே
குறைம வி தாங்கி யணங்கினைத் தாங்கிக் கொடியவிடக்
கறையினைத் தாயவையன் பாரங்க மோடு சூத்துறலால்
மறைகளே லாம்பித்த னென்றே யுரைத்திட வாழ்குவோ. (௬௪)

வாழ்வளிப் பாயுனை வாழ்த்தித் துதிக்க வரமளிப்பாய்
தாழ்வொன் றிலாத தாமளிப்பாயித் தரணி தன்னில்
பேழ்வங் தளிப்பாய் பிறையெயிற்றுச் சமன் பீட்டிய
மாழ்கவைப் பாய்திரு முல்லையில் வாடும் வளமயிலே. (௬௫)

மயிலென சேவிக் குன்றிற் றவஞ்செய்த வாழுகையிற்
கயிலைப் பிரானொர் மறையவ னாயுனைக் கடைநாதி
வயினுற நன்மணஞ் செய்யவந் தேனென வைத்திடநீ
யயின்மேனி யைக்கண்டு வெட்கியதென் முல்லை யம்பிகையே. (௬௬)

ஆம்பேர் ருகத்தற் சிறையிட்டு வேதத் தருத்தமதை
நம்பனுக் கோதிப்பின் நென்மலைவாழு நயமுனியாங்
கும்பனுக் கேயுரைத் திட்டங் கசரக் கொடியவராம்
வம்பனா வாட்டுக் குகனுடன் முல்லையில் வாழனமே.

(சுஎ)

அனமாகி யும்பன்றி தானாகி யுந்தேடு மன்றிருவர்
மனமாயி னுஞ்சென்று காண்டற் கரிய மலாடிகள்
தினமே நடிக்க விருவிழி நோக்கித் திகழுறுமுன்
மே யெவர்க்குண்டு முல்லையில் வாழ்க்கை சம்பந்தியே.

(சுஅ)

கனந்திகழ் மேனியங் கன்னிகை யேயுன் கழற்பணிசெ
யனங்கன் மனைவிக் கமகிழ் வெய்திட வாண்டதுபோல்
தினந்துதித் தேத்திடு மேழைக் கிரங்காத் திருவருளென்
கனந்தவழ் சோலை வளர்முல்லை வாழ்ந்திடுந் தன்மனையே.

(சுசு)

மணியேயென் கண்ணுண் மணியே திருமுல்லை வாயிலெந்தாய்
பணியேனின் னன்பரைத் தீதாத்திரம் பாடிப் பலபொழுது
மணியேனற் பூதியை யாலியோ டாக்கை யயர்ந்துருகேன்
பணியேன்செய் தீவினை யெல்லாம் பொறுத்தருள் பேரின்பமே.

(சுர)

இன்பாக வாருந் செய்பார் தன்னை யிடர்செய்துபின்
னன்பாக மன்ற விரண்டினைக் கூடா மருட்செயலை
யுன்பாகம் வாழ்ந்திட்ட சேடியர்க் கென்றி யுவந்தனையோ
வென்பாக முற்றே னுடனுறை முல்லை யிமையவனே.

(சுக)

இமையா விழிபெற்ற பண்ணவர் துன்பொழிந் தின்புறவுஞ்
சுமையாகப் பூமியைத் தாங்குமச் சேடன் துயர்கெடவுந்
தமைவேண்டி னோர்துன்ப நீங்கவுஞ் செய்திட்ட சண்முகனை
யுமையவ ளேயுன் னருகில்வைத் தாய்முல்லை யுய்வதற்கே.

(சுஉ)

உய்யும் படிக்குளைப் பாடிநின் மெத்திடு முத்தமரி
னையந் தவிர்த்தவர் துன்பினை ல்க்க வருளுநீ
கையுந் தலையிசைக் கூப்பா ணண்ணுந் கிடுத்துருகாப்
பொருளை யெவ்வித மாளவாய் வடமுல்லைப் பொற்கொடியே.

(சுக)

கொடியவ ராஞ்சம னாதி களைகளைக் கொய்தெறித்திட்
டடியார் குலச்சிறை நீண்மாரன் மங்கைக் கரசியெனுங்
கடிகமழ் ஞானப் பரிவினைத் திட்டநங் கண்மணிக்குப்
படியிசைப் பொற்கிண்ணப் பாறந்த முல்லைப் பரிவினளே.

(சுச)

பரிவாக மேனையின் சங்கமப் முற்றிடப் பண்டிமைய
கிரியோனைப் பூமி தனிவரச் செய்தவன் கண்ணையளா
முரியோ னுடன்றோவி முழுகிடக் கண்டங் குயர்ப்பதவி
புரிவோடு தந்தே யாண்டிவொய் முல்லைப் பூங்கொடியே.

(சுஊ)

திருமுல்லைவாயில்

பூங்கா வனஞ்சென்று பன்மலர் கொய்துநற் பூசைசெய்த
பாங்கான பாலன் றனைநமன் வந்து பயமுறுத்தி
யாங்காரத் தோடு நெருங்குஞ் சமய மருளளித்த
நீங்காத காதல் னோடுறை முல்லை நிறைமதியே. (எக)

மதியா துணைத்தொழு தேந்தாப் பிருங்கிதன் மாதசையைப்
பொதியா தொழித்திடப் போக்கு வரவு புரிதலற்றுக்
கதியேது மீட்டிட நின்னாதவ்வேண்டக் கருணையுடன்
துதியோடு முக்கா லருளிய முல்லையிற் சுந்தரியே.

சுந்தர் மான வதனமுந் தோகைச் சரிசுழ்வு
மந்தர மேயிடை யாகிய மணி னருள்வழியு
மந்தர நேர்கொங்கை தம்மையுங் கண்டு மயங்கிவெள்ளி
சிந்தர மேரிய னின்வச முல்லையிற் சிக்கினனே. (எக)

சிக்க லடைந்தொரு டைந்தனுந் தாயுந் திகைத்திடும்போ
தக்கண மாமனுருக்கொடு வந்தந் கருஞ்சார்து
தக்க வழக்கினைத் தீர்த்துப் பொருளைத் தயைபுரிந்த
நக்க னிடத்தமர் வாய்வட முல்லையி னாகமே. (எக)

நாயினுந் கீழ்ப்படு மேழையெற் குற்ற மீகற்றிச்
சேயினிப் போல வணைத்தா சரிசுழ்வு செகமதிக்கத்
தாயினு மேம்பட்டு நின்றொளி ருந்தன் றனித்தமுல்லை
வாயில்வைத் தாள்வாய் நிருமல னோடுறை மாதவமே. (எக)

மாதாவைப் போல வளர்ப்பவள் மீப்புக்கழ் வாழ்த்துநர்க்குத்
தாதாவைப் போலக் கொடுப்பவன் மாண்புறச் சார்தவர்க்குப்
பாதார விந்த மளிப்பவன் சன்மம் பறித்ததற்பின்
வேதாவிற் டெட்டாது செய்பவன் முல்லையின் மேவவளே. (எக)

மேவலர் முப்புர நீருகச் செய்தின் மீதியழக்
காவலர் தம்மு ளொருவன் குடருழாக் காட்டிடவு
மால் ராய்ச்சிலர் வாய்லக் காக்கவு மாக்குவித்த
சேவகன் றன்னொடு வாழ்குவை முல்லைச் சுவானந்தியே. (எக)

சிவாலயந் தோறந் தொழுது துதிக்குந் திறமுறவு
மவாவை யறுத்துப் பாமுத்தி ஞான வருளுறவுஞ்
* சுவானந்த மோர்வழி யிற்பட்டு நின்று துதித்திடவும்
பவானி யருளுவன் முல்லையில் வேண்டியபாக்கியமே. (எக)

பாக்கியம் பெற்றன ராரண ஞாணன் பாலொளியோ
ஞக்கி யளித்தந் கழிக்குந் திறத்தினை யண்டமதில்
வாக்கியந் தப்பாது முல்லை நகரீனில் வாழ்ந்துரிதம்
யோக்கிய மாக நடந்திட்ட வுண்மையின் பூகைமதே. (எக)

உண்மையுட னுனைப் போற்றித் துதிக்கின்ற வத்தமரின்
வண்மையைச் சொல்லிட வாயேது கஞ்சமலர்த் திருவுந்
தண்மைய ளாங்கலை வாலியுஞ் சம்புவுஞ் சண்முகனுங்
கண்மைவைத் தாளுவர் முல்லையிலே பென்றன் கண்மணியே. (அடு)

மணிகட்டி நீதி செலுத்திய வாருரின் மன்னவனைப்
பணிகொண்டங் காள்வதற் கெண்ணிப் பெரிய பசுவுருவாய்த்
திணிகொண்ட வேமற்கன் ருக்கித் தொடரத் தெருவில்வரு
கொண்ட நாயக னோடுறை முல்லையி லாயிழையே. (அசு)

இழைநுழை யாதரின் கொங்கைக டம்மா விளகிரிகக்
குழைந்திட்ட நாயகற் கென்குறை முற்றுங் குறித்துரிதம்
விழைவுநச் செய்யா திருப்பதென் கொல்லோ விசம்பளவுங்
கழைவனஞ் சூழ்திரு முல்லையில் வாழ்கின்ற காரிகைடே. (அஎ)

காரிகை யேரின் மணவாள னோடு கயிலைநளிற
சாரிகை யாடிமும் போதுமா யன்றனைச் சாட்சிவைத்திங்
காரிதிற் றோற்றவ னென்ன வவன்பொய் யறைதரவும்
பாரினிற் பாம்பரய்ச் சபித்திட்ட முல்லைப் பசுங்கொடியே. (அஅ)

கொடியாடு பொன்னெய் சூழ்திரு முல்லையிற் கோமளத்தன்
னடியாரை யாளத் துசங்கட்டி நின்றிங் ககிலமதில்
மிடிபோக்கித் தீவினை யாவுந் துடைத்து விரிநரகை
யடியோடு மாற்றுவ ணிச்சய மாமிச்சொ லன்பர்களுே. (அக)

அன்பரைக் காக்குங் கருணை விழிகளு மன்பிலரை
வன்புடன் காக்கும் வலியையுங் கண்டு மனங்குழைந்தே
யென்புட னுக்கை யியாவுந்தளர்திங் கிளகிரின்னேன்
துன்புசெய யாதெனை யாதரி முல்லைச் சுகமுகிலே. (அஃ)

முகிலைப் பழித்த குழற்பின்னல் மேவ முருகுயிர்சேர்த்
தகிலூட் டியகொங்கை தாங்கா விடையு மகைந்தொளிரச்
சிகிபோ லகைந்தென் முனமாசு வந்திச் செவிரொழித்தே
யகிலம் புகழ்ந்திடக் காட்சிநந்தான் முல்லை யானந்தியே. (அசு)

ஆனந்த மாயென் னறிவாய் விளங்கிய வற்புதமே
யீனம் தருமென் னுடலினை யேமனிடர் செய்யவும்
ஞானன் டடைக்கவு மொண்ணு திருக்கவுன் னல்லருளால்
வானத்தர் பாற்றிட வாழ்வளிப்பாய் முல்லை வண்மயிலே. (அஉ)

மயிலோணு தும்பி முகத்தோனு மாலு மலரவனுங்
கயிலாய னுடலேள்வி வேந்தனு மற்றைக் கடவுளரு
மயில்போல் விழியுடை யாரணங் கேரின் னுருளதனும்
செய்வுற்று வாழ்ந்தனர் முல்லையிலே நின்ற சேயிழையே. (அங்)

இழைபோ லிடைபுடை வண்டோ தரிபா லினிமையதாய்க்
குழைநக்கர் சென்றதி ராவணன் காணக் குழுவியதாய்
விழைவுடன் தோன்றக் குறத்திநீ யாக விளங்கியதால்
பிழையொன்றும் கண்டில னற்குஞ்சி முல்லைப் பிடியிடையே. (கூச)

இடைவிடா துன்றனை யேத்தித் துதித்திங் கிறைஞ்சநர்க்குத்
தடைபடா துன்னருள் வாய்ப்பது சத்தியஞ் சத்தியமே
கொடையாளி யாய்வந்து முப்பத்தி ரண்டறவி குற்றமற
மடைதிறந்தா லென்ன வீபவன்காண் முல்லையில் வாழ்பவளே. (கூடு)

வாழ்நாங்க ளெல்லா மவமாக்கி நின்றனை வாழ்த்தியேன்
மாழ்தல்வொண் டேமண்ணின் வாழ்த்தே னிரண்கொல் மாடது ல்
தாழ்தலைச் செய்யாது முல்லை யினின்னிரு தான்மலர்க்கீழ்
பேழ்வுட னென்றனை வாழ்விக் வேண்டும் பெருந்தகையே. (கூசு)

பெருமானே வேதப் பெருந்தகை தன்னைநற் பெற்றியனை
யிருமாளேத் தன்னிடம் வைத்திட்ட வெங்க ளிருநிதியை
யொருமானே யெய்தவன் காணுப் பொருளை யுவந்தனைந்தாய்
வருமானைக் காவுட ன்செய்யும் வண்முல்லை மாதவமே. (கூஎ)

மாதவச் சூழலில் மால்விடை யானெ வ்யோதிகனாய்
நீதவஞ் செய்கையில் பற்பல நிறை நெடிதுரைத்த
மாதரத் தோடவன் றெல்லுருக் கண்டபி னன்புடனே
காதலுற் றேமணம் பூண்டாய் திருமுல்லைக் காரிகையே. (கூஅ)

கார்போலுநின்ரு டன்னைப் பொழிந்து கடைக்கணித்துச்
சீர்வாய்ந் திடச்செய்த வென்றனைக் கஞ்சன் கிருட்டியினால்
பார்த்து வந்திடப் பண்ணுது காத்துப் பதமடையு
மோவாய்ந் திடம்படி செய்திட வேண்டு மிமாசலையே. (கூக)

இழைப்பவன் செய்திட்ட புண்ணிய மேதென் றியம்பிடுவே
னுமையான முல்லைக் கொடியினைப் பெண்ணாக வுற்றதுவும்
நன்மையா தரித்தரு ணம்பன் மருகனும் நண்ணியது
மனைமைய் கரன்குகன் பேரு மான ததிசயமே. (கூஊ)

சயமோர்க்கு சூலை பெருளோய் மகோதரஞ் சன்னிகுளிர்
வியர்வைத் தீசமல்ட் குன்மத் தலைவலி மேகரண
முயல்வலி யாவும் புறந்தோடுஞ் சூரியன் முன்பளிபோ
லயனரி போற்றிடு மு ளைச் சிவையி னடியருக்கே. (கூக)

அடியாளிற் கொண்டனன் முல்லை மனோன்மணி யன்றோபுதால்
குடியான வாந்தி யருசி யிடுப்புளோய் குன்மமுதற்
படியா யிறக்கி யுடலை வளர்த்திடும் பாரதனிலே
செடியால் வளர்ந்த வுறுப்பாகு மென்மதர்ச் சீரகமே. (கூஉ)

வாழி - வேண்பா.

வாழிதிரு வெண்ணீறு வாழிருத் ராக்கமணி
வாழிபஞ் சாக்கர மாமந்தரம் - வாழிநின்
னற்புதல்வர் வாழிநின் னுயகனார் வாழிநின்
பொற்சரண மென்னுட் பொலிந்து.

கொடியிடைநாயகியந்தாதி முற்றிற்று